

כללי החיים

בנים-בנות

מאת : יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ט, עמ' 100

תרגום : אורי אורלב

כָּלֵל הַחַיִּים שְׁלִי הוּא כָּזֶה :

- לְהִיּוֹת כֵּן. לֹא לְשִׁים לֵב לְהַתְּגַרְוִיּוֹת מְרַשָּׁעוֹת. אֶת מָה שְׁאַנִּי אוֹהֵב, אֲנִי אוֹמֵר שְׁאַנִּי אוֹהֵב וְגַמְרֵנוּ.

וְכָלֵל שְׁנִי :

- לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי אִם מִיִּשְׁהוּ קֶטָן אוֹ גָּדוֹל, אִם הָאֲחֵרִים אוֹמְרִים עָלַי שֶׁהוּא יָפֵה אוֹ מְכַעֵר, חָכֵם אוֹ טֹפֵשׁ ; לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי אֶפְלוּ אִם הוּא לּוֹמֵד טוֹב אוֹ פְּחוֹת טוֹב, אוֹ יוֹתֵר טוֹב ; אִם הוּא יֵלֵד אוֹ יִלְדָה. אֲנִי מַחְבֵּב אֶת מִי שְׁמַתִּיחַס יָפֵה לְאֲנָשִׁים, לֹא מְצִיק, וְטוֹב לֵב.

הַמּוֹרִים אוֹמְרִים לְפַעֲמִים :

- הוּא לּוֹמֵד טוֹב, קוֹרֵא הַרְבֵּה, יֵלֵד נְבוֹן.

אָבֵל לְמִי זֶה מוֹעִיל? אִם הוּא אֲנֹכִי, לֹא מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר בְּשֶׁבִיל אֶף אֶחָד וּבְנוֹסָף לְכָל זֶה גַם שְׁחָצוּן? בְּדִיּוּק כְּמוֹ עֲשִׂיר זָקוּן וְקִמְצוֹן – מְעוֹרֵר רַק פֶּעַם וְקִנְיָה.

אֵינְנִי יוֹדֵעַ מָה מְקָרֵב יוֹתֵר אֶת בְּנֵי הָאָדָם : הַדְּמִיוֹן אוֹ דְּוִקָּא הַשׁוֹנֵי. אֲנִי מַחְבֵּב אָדָם אֶחָד מִפְּנֵי שֶׁהוּא דוֹמֵה לִי, וְאָדָם אֲחֵר מִפְּנֵי שֶׁהוּא שׁוֹנֵה. פֶּעַם יֵלֵד שְׁמַח מְתִינֵד עִם יֵלֵד שְׁמַח אֲחֵר, פֶּעַם אֲחֵרֵת מְתִינֵד יֵלֵד שְׁמַח עִם יֵלֵד שְׁקֵט וְעָצוּב. לְפַעֲמִים אֶחָד הַחֲבֵרִים כְּאֵלוּ פּוֹרֵשׁ חֲסוֹת עַל חֲבֵרוֹ. יֵלֵד מְבַגֵּר יוֹתֵר מְתִינֵד עִם צָעִיר מִמֶּנּוּ, עֲשִׂיר עִם עֲנִי, וְיִכּוֹלָה לְצַמֵּחַ חֲבֵה בֵּין יֵלֵד וְיִלְדָה.

שְׁמַתִּי לֵב שֶׁרַק הַטֹּפְשִׁים רוֹצִים שְׁכַּל הָאֲנָשִׁים יִהְיוּ דוֹמִים אֶלֶּה לְאֶלֶּה.

אָדָם נְבוֹן שְׁמַח שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם : יוֹם וְלִילָה, קִיץ וְחֹרֶף, צָעִיר וְזָקוּן, פְּרַפֵּר וְצַפּוֹר, שְׂיֵשׁ פְּרָחִים בְּצַבְעִים שׁוֹנִים וְצַבְעִים שׁוֹנִים לְעֵינֵי בְּנֵי הָאָדָם, שְׂיֵשׁ בְּנוֹת וּבָנִים. מִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב לְחַשֵּׁב, מְעַצְבֶּנֶת אוֹתוֹ הַרְבֵּגוֹנִיּוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְאֻלָּצֶת אוֹתוֹ לְחַשֵּׁב.

